

dichtere stand van het gewas, waardoor onkruid beter onderdrukt wordt”, zegt Simon. “Door de gemengde stand zullen ziekten zich ook minder snel verspreiden, wat natuurlijk mooi meegenomen is. Men verkrijgt door te mengen ook een verhoogde biodiversiteit in het veld en het is bovendien erg goed voor het bodemleven en de organische stof in de bodem.”

Omdat erwten iets vroeger rijp zijn dan tarwe, is het oogsten geen probleem en kan dit gebeuren met een gewone pikdorscher, weliswaar met enige beperkte aanpassingen. Voor de boer vraagt deze vorm van mengteelt ook geen nieuwe machines of speciale aanpassingen aan zijn machines. Zaaïen gebeurt bijvoorbeeld met de gewone zaaïmachine, waarbij het zaaïgraan gewoon gemengd wordt uitgezaaid. Je moet er alleen voor

Simon Eyers:

“Met de combinatie erwten-tarwe kan de rendabiliteit van de boemigen opgenomen in je teeltrotatie.”

zorgen dat de tarwe en de erwten niet ontmengen in de voorraadbakjes.

“Het grote voordeel zit voornamelijk in de vermarkting van de geoogste erwten en de tarwe”, aldus Quinten. “Het lokale en duurzame aspect van de mengteelt is een belangrijk element om deze granen te verkopen en genereert een meerprijs, waar uiteindelijk ook de boer beter van wordt.”

Nadelen

Er zijn natuurlijk ook enkele nadelen aan deze teelt, die men liefst ook niet onder de mat veegt. “Er zijn maar enkele onkruidbestrijdingsmiddelen erkend voor de beide teelten, waardoor je moet opletten dat je geen moeilijkheden krijgt met bepaalde probleemsoorten. Het combineren van mechanische onkruidbestrijding met herbiciden doet niet denken dit jaar wel een goed alternatief te zijn om deze teelt onkruidvrij te houden”, aldus Quinten.

Ook voor de graanontvanger, die nadien met een mengsel van tarwe en erwten aan de slag moet, zijn er specifieke uitdagingen. Hij moet de erwten en het graan uitsorteren en dat moet gebeuren zonder dat er in de erwten gluten van het graan terechtkomen. Arvesta optimaliseerde dit proces de afgelopen jaren, waardoor het gele erwten als glutenvrij product kan leveren aan de voedingsindustrie. Een nadeel is op het eerste zicht dat men wat meer zaaigoed nodig heeft. Het is de bedoeling dat men tweederde van de normale hoeveelheid van beide gewassen gebruikt. Samen heb je dus meer zaaizaad nodig, wat een meerkost is. Maar volgens de cijfers van Arvesta

Quinten De Witte:

“Het lokale en duurzame aspect van de mengteelt genereert een meerprijs, waar de boer ook beter van wordt.”

is er in totaal toch een netto extra inkomen van 80 à 90 euro per ha. In Wallonië krijgt de boer daarbovenop nog een extra premie van 250 euro/ha. Dat laatste kan dan weer niet in Vlaanderen. Dat verklaart het relatief grote succes van deze techniek in Wallonië.

Green Deal en Farm to Fork

In het kader van de Europese ambities om het gebruik van meststoffen en gewasbeschermingsmiddelen te verminderen, kan deze teelttechniek al meteen goede punten opleveren. In het duurzaamheidsjargon spreekt men dan dat dit ‘future proof’ is of klaar voor de toekomst. Dit soort ontwikkelingen kan meteen ook een antwoord bieden op de sterk toegenomen vraag naar lokaal geproduceerde eiwitten voor menselijke en dierlijke consumptie. Ingevoerde soja kan zo minder noodzakelijk worden in het Europese eiwitverhaal. ■

Dit dossier handelde over eiwitten en hun betekenis in diervoeding. Er komt meer aandacht voor het telen van eiwitrijke gewassen. We bekeken ook een praktijkvoorbeeld dat er in slaagt om meerwaarde te creëren voor de teler.

